

Danmarkstur.

Etter Laaaang tids planlegging (omtrent ett halvt år.) Var endelig helgen kommet, hvor gjengen skulle på tur.

Fredagskveld var båten kansellert, så det så i grunnen virkelig mørkt ut for hele reisen vår.

Men etter en telefon til Ronny i åttetiden på morgningen lørdag, ble det meste av bekymringene blåst vekk med vestavinden (som kunne måles til rundt 20 sekundmeter, så bekymringen gikk i grunnen veldig fort bort,) stod vi snart ved skranken på Colorline for å hente ut billettene. Så ble det som seg hør og bør noen småendringer i siste liten, og vi fikk samlet alle turyre judo barn og foreldre for å gi informasjon og dele ut billettene. (Og sjøsyketabletter, for det hadde Ronny tenkt på, noe som viste seg å være veldig lurt i grunnen.)

Vell sortert og stablet i biler, kjørte vi om bord, og fikk med nød og neppe okkupert x-antall border og stoler (eller grabbet til oss er vel en annen måte å si det på.)

Første spysyke startet etter en time – halvannen, og deretter var det flere som fulgte på, skulle nesten tro det var sympatispying. Rundt halvparten hadde ordentlig problemer.

Mens de fleste av barna ikke brydde seg i det heletatt. De hoppet/danset åt godis og spilte spill.

Omsider var båten fremme og klappet til kai. (Torgeir stakkar ristet, så dårlig var han.)

Vi fikk lempet folk og fe i rette biler, og skulle kjøre i samlet flokk til Hjørring, noe som fungerte helt til vi kom til første lyskryss (ca. 300 m. fra der vi startet.) Så etter dette lyskryss var halen med biler (som i utgangspunktet bestod av 11 biler) blitt til hele tre stykker.

Markussenfamilien hadde kun en GPS som ikke ville ut av Larvik, og Bråthen familien, en som syntes at gangveier er helt greie å kjøre på. Etter å ha fått loset pr. tlf så vi til sammen var blitt en 5 biler igjen, havnet vi i en lang rekke inn på en gangvei, og i følge GPS`n var vi kommet rett, men ikke ifølge oss. Så med litt (vill) veiledning over telefonen, fant vi ut at det var på andre siden av bygningen vi skulle vært, og hadde ryggekø opp gangveien og tilbake til hovedveien. De andre bilene hadde greid å finne veien helt på egenhånd og var vel glade for at de ikke hadde fulgt etter.

Hos danskene var det disket opp med frukt, grønt og kaffe når vi kom, og en mer åpenhjertelig velkomst kunne vi vell aldri drømt om engang.

Dojoen var full til randen av store og små utøvere, og etter en effektiv og intens treningsøkt (hvor ingen, ikke engang de minste) sa ett pip av redsel for å gå glipp av noe som den danske treneren sa, var de svette og varme hele gjengen.

De lærte seg noen nye kast, annerledes oppvarming, og fikk gått en fin randorirunde mot hverandre. Alle satt veldig pris på treningen.

Så var det pølsefest. Og de var røde med remulade på (en dansk greie vi fikk innprentet av Renè at vi bare måtte prøve, for sånn gjorde de det Danmark.)

Kl. 22.00 var det stilletid for de minste, og det ble gjort diverse iherdige forsøk på å roe ned tempoet, og få freden til å senke seg over dojoen som nå fungerte som sovesal.

Vi trodde en stund vi hadde greid det, men etter nærmere iøyensyn, så vi at årsaken til at de var blitt så stille der inne, var fordi de lå inne i soveposene sine og rullet fra den ene siden av dojoen til den andre.

De eldste hadde vært på en liten sighthseengtur i byen, og satt utover kvelden og spilte kort.

Etter hvert var alle i seng, og all Ære til Heidi som tok på seg overnattingen med alle barna i dojoen.

I 03 tida ble de vekket av trekkspillmusikk fra ett eller annet sted i nærheten, og kl. 07.15 var det opp og hopp for å pakke og få i seg frokost.

Så bar det av sted til stevnet i Brøndeslev.

Alt var nok litt annerledes lagt opp en hva vi er vant med, bla innveing i dojoen klubbvis.

Men vi forstod systemet etter hvert. Det ble mange gode kamper, og mange medaljer til Larvik. Til sammen hadde vi med 16 utøvere på stevnet.

Alle gjorde en fantastisk innsats, ja noen gikk jo stevne for første gang.

Så var det å komme seg hjem til Larvik, og vi satte kursen for Hirtshals.

Billettene ble hentet, og billettene måtte byttes (det var litt kaos en stund, men feil navn på noen av billettene, så den selvutnevnte reiselederen svettet litt oppover en lang periode, og klokka nærmet seg avgang litt fortere en ønsket.)

Men vi fikk alle med, og vi fikk bord å sitte ved på den veldig fullstappede ferja.

De sjøsyke hadde nå tatt reisesyketabletten sin, kloke av skade fra gårsdagen, og stålsatte seg til når husketuren skulle starte, men hjemmreisa var som å kjøre på en nymåkt vei (noe man vel ikke kan si at vi har vært vandt med her i Larvik i vinter.)

Vell gjennom taxfree og nøye utregning av kvoter, ble noen litt vekk for hverandre i ned-til-bilenkaoset, men vi skulle jo møtes for å stokke bagasjen så snart vi kom oss i land, så da fikk vi ordnet opp i det.

Dette har vært en vellykket tur og det er vel ingen tvil om at alle mer en gjerne gjør det igjen. Må vel også legge til at vi virkelig følte oss hjemme hos danskene, de var en veldig åpen og herlig gjeng, som vi gleder oss masse til å møte igjen. Vi har virkelig noe å leve opp til når de kommer til oss, men med den entusiastiske og flotte gjengen vi har, tror jeg ikke et skal by på noen problemer.

Nina

